

บทที่ 4

การจัดประชุมนิทานผลกในจังหวัดเชียงใหม่

จากข้อมูลนิทานผลกที่รวมรวมได้ในจังหวัดเชียงใหม่ สามารถนำมาจัดประชุมตามแนวคิดของนิทานผลกได้ 13 ประจก ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ความฉลาด เรื่องเกี่ยวกับความฉลาดนั้น ตัวละครเอกมักเป็นคนที่มีความฉลาดไว้พร้อมด้วยครั้งก็ฉลาดแกร่งโถง และมักจะใช้ความฉลาดและไหวพริบเพื่อประโยชน์ของตน เรื่องเกี่ยวกับความฉลาดที่ปรากฏในนิทานผลกของจังหวัดเชียงใหม่ สามารถจำแนกได้เป็นประจกย่อย ๆ ได้อีก 3 ประจก ดังนี้คือ

1.1 ความมีไหวพริบและรู้จักลังเล เช่น เรื่องโจรย่อง ชาวยองคนหนึ่งถูกปล้นเผอิญได้ยินเสียงของโจรจึงรู้ว่าใจนี้เป็นชาวยองด้วยกัน จึงความมีไหวพริบของตนเองจึงร้องบอกโจรไปว่า ยอมย่องไม่ปล้นพวงเดียวกัน โจรจึงยกพวงกลับไป

1.2 การใช้อุบายนี้ เช่น เรื่องชวัญติดแหวน เป็นเรื่องของขุนชุนใช้อุบายนี้ให้แหวนแก่นายจ้างผู้หญิง โดยแลกกับการหลบหนอนด้วยกัน ต่อมามาขุนชุนพยายามแย่งช่วงแหวน จึงออกอุบายนี้ไม่ยอมทำงาน อ้างกับนายจ้างผู้ชายว่าถ้าไม่มีแหวนก็ไม่สามารถทำงานได้ นายจ้างชายจึงบังคับให้ภารยาคืนแหวนแก่ขุนชุน

เรื่องพ่อค้า่ง่ารา ทุกชาติมีคนยากจนมากใช้อุบายนี้เงินของจากเศรษฐีก็ง ครึ่ง ครึ่งแรกนำเงินและทองไปซื้อข้าวสารแล้วนำมาแลกกับแกลบ ครึ่งที่สองนำเงินและทองไปซื้อผ้าใหม่แล้วนำมาแลกกับผ้าขาด ครึ่งที่สามเอาเงินไปซื้อก้อนหินและเก็บทองไว้ เมื่อได้ก้อนหินแล้วนำมาทุบเป็นก้อนแล็ก ๆ เอาทองมาวางไว้บนก้อนหิน แล้วนำผ้าขาวมาห่อก้อนหินห่อทองไว้ เอาแกลบกลับแล้วจุดไฟเผา ทองคำถูกความร้อนหลอมละลายอาบศีริเป็นสีทอง ทุกชาตินี้นั้นไปแลกเงินกับพ่อค้าได้เงินมากมายรำรวยกว่าเศรษฐี

เรื่องพ่อเมียกับลูกชาย ลูกชายกับพ่อตาออกไปหาปลา ลูกชายทดลองกับพ่อตาว่า วันนี้ตนจะเป็นคนกอดเขา ขอเข้าหลังพ่อตาไป สกุกเขาว่าถ้าจับปลาไม่ได้ลูกชายจะให้พ่อตาเข้าหลังกลับ ถ้ากอดแน่ได้พ่อตาต้องแบกลูกชายกลับบ้านอีก ปรากฏว่าลูกชายได้เอาปลาไปแบบไว้ก่อนมื้้า วันนี้จึงจับปลาได้มาก จึงได้รีบหลังพ่อตากลับบ้าน รุ่งขึ้นพ่อตาเป็นคนกอดแน่จึงเข้าหลังลูกชายไป แต่กอดแน่จับปลาไม่ได้สกุกเขายังไห้เด็กกลับเอง

นอกจากนี้ยังมีเรื่องขุนกับเก้า ที่คนไทยใช้กลอุบายนแห่งอักษรยกให้ชุม เรื่องเจ้ายลุงแอล เป็นเรื่องการใช้อุบายนลอกให้อิทธิพลลง身

1.3 ความเจ้าปัญญา เช่น เรื่องเจียงเมืองค่าพญา เจียงเมืองใช้ความเจ้าปัญญาเอาชนะเจ้าเมืองได้ทุกเรื่อง ครึ่งหนึ่งพญาจะทำให้เจียงเมืองที่มาเผ่าเข้า จึงออกกันเจียงเมืองว่าพญานี้ให้มาเผ่าก่อนໄก์ ตามความหมายของเจ้าเมืองหมายถึงก่อนໄก์ขัน วันรุ่งขึ้นเจียงเมืองเมืองมาเผ่าเจ้าเมืองเมื่อสายมากแล้ว และจุงໄก์เดินตามหลังมาด้วย เจ้าเมืองกรีบแต่ทำอย่างไรเจียงเมืองไม่ได้ เพราะเจียงเมืองอ้างว่าหมายถึงก่อนໄก์ตามคำสั่ง

เรื่องลูกชายกับมือเมีย ลูกชายกับเพื่อต้าเข้าหุ้นกันซื้อขาย ทดลองกันว่าส่วนหัวเป็นของผู้ชาย ส่วนหัวยเป็นของลูกชาย วันหนึ่งความรุ่งเข้าไปทำลายสวนของชาวบ้าน ๆ จะเรียกค่าเสียหาย ลูกชายให้ผู้ชายจ่าย บอกว่า เพราะส่วนหัวของความที่ผู้ชายเป็นเจ้าของนำเข้าไปก่อน ส่วนของตนจึงจำเป็นต้องตามไปด้วย ต่อมาผู้ชายเปลี่ยนอาลวนหัวย ส่วนหัวให้ลูกชาย และเกิดเหตุการณ์เช่นเดิมอีก ลูกชายก็ให้ผู้ชายจ่ายอีก อ้างว่า เพราะหากความซึ่งเป็นส่วนของผู้ชายตัวความ ความส่วนหัวของตนจึงจำเป็นต้องรุ่งเข้าไปในสวนด้วย

เรื่องสามโน ชายสามคนผลัดกันเล่าเรื่อง และพนันกันว่า ถ้าคนหนึ่งคนใดเป็นผู้เล่าเรื่อง อีก 2 คนต้องบอกว่าเชื่อเรื่องที่ได้ฟังนั้น ถ้าบอกว่าไม่เชื่อจะต้องถูกปรับเสียเงิน 1 พันบาท คนที่สามจะลดกว่าอีก 2 คน เล่าว่า เมื่อคืนพ่อของเพื่อนสองคนนี้ไปงานศพ แล้วเล่นไฟเสีย จึงได้มารอภัยเงินของพ่อตัวไป 1 พันบาท แล้วตอนนี้พ่อให้มากกว่า เนื่องหึงสองได้ฟังเช่นนี้จำเป็นต้องบอกว่าเชื่อ และจ่ายเงินให้ไปคนละ 1 พันบาท

นอกจากนี้ยังมีเรื่องพื้นนาน เรื่องลัวกับไก เป็นเรื่องของคนไทยที่ใช้ปัญญาเอาชนะลัวได้

2. ความโง่ นิทานตลอดที่เกี่ยวข้องกับความโง่หรือความเป็นนี้ มักจะเป็นเรื่องของคนโง่ที่ขาดสติปัญญา ขาดความรู้และขาดประสบการณ์ ตัวละครส่วนใหญ่มักจะเป็นชนกลุ่มน้อย เช่น ชาวของ ชุม หรือชาวเขาเผ่าต่าง ๆ เช่น ย่าง มูเซอร์ เป็นต้น จากข้อมูลนิทานatakaในจังหวัดเชียงใหม่ สามารถจับแกนพฤติกรรมที่แสดงถึงความโง่ของตัวละครได้เป็น 3 ลักษณะ ดังนี้คือ

2.1 ความโง่ที่แสดงออกด้วยการกระทำ เช่น เรื่องผู้เมียกับลูกชาย พ่อต้ากับลูกชาย เข้าป่า ลูกชายเห็นพ่อต้าจับทะกวดໄได้แลงมัดชาไว้ไม่ให้หนี ต่อมากลูกชายจับเต่าได้ก็พยายามมัดชาเต่า แต่ไม่สามารถมัดได้เนื่องจากว่าเต่าสามารถหลุดชาไว้ในกระดองได้

เรื่องผู้น้ำด้วย ก่านังครอบครัวหงส์สามคน พ่อ แม่ ลูกสาว พ่อมีอาชีพใบนา ลูกสาวมีหน้าที่เอาช้าไว้ปะสัง วันหนึ่งลูกสาวเอาช้าไว้ปะสังก่อนเวลาเห็นพ่อกำลังไกนาอยู่ จึงนอนรอจนหลับฝันไป ได้ฝันว่าตนเองมีลูกแล้วลูกชายก็ลอดคุ้งตื้นเข้ามาร้องให้ และได้กลับไปเล่าให้แม่ฟัง แม่ก็พอลอยฟังร้องให้ไปกับลูกด้วย พ่อกลับมาบ้านหัวเสียกับลูกไม่ได้เอาช้าไว้ปะสัง เพราะเรื่องไม่เป็นเรื่อง

เรื่องมูเซอร์ มูเซอร์กับชาวบ้านเมืองไม่ลงรอยกัน เนื่องจากชาวบ้านเอาใบข่องตันไม่มีมูเซอร์พับศิวไปเช็คกัน ต่อมาชาวบ้านเกลังไห้วัดน้ำซึ่งร่อง ซึ่งเป็นตันไม่มีมีบินดังมาก มูเซอร์ต้องการแก้แค้นบ้าง จึงอาบไข่ของตันร่างร่องมาเต็็อกกัน เป็นอันว่าแก้แค้นไม่สำเร็จ

เรื่องป้อหลวงใหม่ ผู้ใหญ่บ้านคนหนึ่งเพิ่งจะได้รับตำแหน่งใหม่และจะต้องเข้าไปทำธุระที่อำเภอ ผู้ใหญ่บ้านคนนี้ชอบติด ภัยที่กำลังคุยกับนายอำเภอ ก็ติดตลอดมา ลูกน้องที่ไปด้วยกลัวผู้ใหญ่บ้านเสียหน้าจึงออกรับแทน เมื่อกลับมาถึงหมู่บ้านผู้ใหญ่บ้านสิงให้ช้าของแหล่งน้ำที่ติดอยู่ในหมู่บ้าน แต่คราวนี้ผู้ใหญ่บ้านไม่ติด ผ่อนของชายผู้นั้น ก็พยายามจะสละกิດให้ผู้ใหญ่บ้านติดเพื่อที่ตนจะได้ออกรับแทน สละกิດอยู่หลายครั้งจนผู้ใหญ่ไม่โนน นอกจากจะไม่ได้เงินแล้วยังถูกไล่ออกอีกด้วย

2.2 ความโง่ที่เป็นผลมาจากการความเข้าใจผิด เช่น เรื่องบี้รุ้งกาน สามีภรรยาคู่หนึ่ง ชื่อนายมี และนางมา วันหนึ่งทั้งสองได้นำของไปถวายพระ ถึงตอนรับศิลพะให้กล่าวตาม ถึงบทที่ว่า "อิมานิ" นายมีสอดตามว่า "อิมานิ" ส่วนนางมาฟังนั่งนึง พระก็ยกให้นางมาว่าตาม ถึงบทอิมานิอีกครั้ง นางมาคิดว่าพระว่าตอน จึงไม่nodตามพระกลับกล่าวว่า "ไอ้มันิ" แทน

เรื่องหนึ่งเป็น สามีภรรยาคู่หนึ่ง สามีอดทนกินคำมหดเชือกอาหารโปรดของภรรยา ภรรยา วันหนึ่งสามีไปกินอาหารในเมือง คนขายส่งรายการอาหารมาให้ สามีอ่านไม่ออกจึงซื้อไปที่รายการนั้นปรากฏว่าอาหารงานนั้นคือคำมหดเชือก จึงจำใจกินจนหมด สามีพับไปมองให้ช้าง ๆ มีคนหนึ่งกินกับยังเตี้ยๆ จึงอยากกินบ้าง และได้ยินให้ช้าง ๆ สั่งว่า "เหมือนเดิมหนึ่ง" คนขายยกกับยังเตี้ยๆ มาให้ สามีจึงสังเขปว่า "เหมือนเดิมหนึ่ง" คนขายจึงยกคำมหดเชือกมาให้อีก 1 งาน

เรื่องวิทยุกับยาง ชาวเข้าเฝ่ายางมาเที่ยวในเมือง ได้ยินเสียงวิทยุมีเพลงดัง ออกมากังซื้อไปฟังหนึ่งเครื่อง เอาไว้ฟังได้เดือนกว่าวิทยุก็ไม่ตั้งเหราะค่าหมด แต่ยางไม่รู้จังเกะออกคุกคามเพื่อจึงจะถอนหายคิดว่าจึงจะเป็นนักร้อง เมื่อจึงจะตายวิทยุจึงไม่มีเสียง

เรื่องหนอย่าใส่น้ำปู มีครอบครัวหนึ่งลูกชายไม่เป็นกหาร เมื่อกลับมาได้น้ำยาขัดร่องเท้าสีดำมา 1 หลัง พ่อแม่คิดว่าเป็นน้ำปู จึงเอามาใส่ยำหน่อไม้

เรื่องพระเอกลิเก พระเอกลิเกใหม่ตามบทต้องออกไปปราบหน้าจาก รำเลร์จต้องกลับเข้าหลังจาก แต่พระเอกไม่อยากเข้าจากเร็วจึงนั่งลงที่แท่นหน้าจาก หัวหน้าวงร้องเรียกว่า "เข้ามาข้างใน" พระเอกลิเกนึกว่าเป็นการนอนบท จึงร้องตามออกไปร่า "เข้ามาข้างใน"

เรื่องยางไปกรุงเทพ ชาวเข้าเฝ่ายางนั่งรถไนต์ตัวร้อนสามไปกรุงเทพ แต่ไปนั่งขึ้นสองจังถูกปรับ ขาดลับมาถึงเชียงใหม่จึงนั่งรถสามล้อตรงที่วาง ก้าไม่กล้านั่งบนเบาะ เพราะกลัวถูกปรับ

2.3 ความไม่เป็นผลมาจากการความตื่อ เช่นเรื่องอุบัติคดีชื่อ พระแกสังเเล้วให้บุญทำฟังว่า เมื่อวันที่เกิดพายุลมได้พัดใบลอกไปไกลมาก หลังจากนั้นลมก็พัดใบลอกกลับมาที่เก่า อุบัติคดีชื่อคิคิว เป็นป្រាស្តីរី

เรื่องแนะนำ และเรื่องขมุอาศีล ขมุไม่เคยไปวัด วันหนึ่งขมุถูกเมียบังคับให้อาช่องไปทำบุญที่วัด และแนะนำว่าพระจะดูอย่างไรก็ให้บุญตาม เมื่อไปถึงวัดไม่ว่าพระจะดูอย่างไรขมุก็พูดตามไปทุกประกาย จนพระคิดว่าขมุล้อเลียน เกิดการทะเลาะวิวาทลงไม่ลงมือกัน

3. ชนชาติธรรมชั้นด้วยกัน จากข้อมูลนิทานataka ในจังหวัดเชียงใหม่ มีนิทานเรื่อง ค้างคากกับเสือ เป็นนิทานataka เรื่องเดียวที่สามารถจัดไว้ในแนวคิดนี้ได้ เป็นเรื่องของค้างคากที่นั่น กับเสือว่า ผู้ที่สามารถกระโดดข้ามร่องน้ำแล้วไปถึงฝั่งตรงข้ามก่อนผู้อื่นจะเป็นผู้ชนะ ค้างคากชอบกาหง เสือกระโดดลงถึงฝั่งตรงข้ามก่อนเสือ เป็นอันว่าค้างคากชนะ

4. การหนีด้วยกัน ได้แก่เรื่อง เจียงเมืองคำนบทา เจียงเมืองถูกพระยาเจ้าเมืองจับใส่ อุ้แขวนไว้ริมน้ำ เพอถูกผู้ค้าล่องเรือสำเภาผ่านมา เท็นเจียงเมืองร้องให้จังกามถึงลาเหตุ เจียงเมือง จังหลอกว่าถูกบังคับให้เป็นพระยาเจ้าเมือง แต่ถ้าหากมาเป็นเกณได้เจียงเมืองก็ไม่ต้องเป็น ผู้ค้าจึงรับปากว่าจะเป็นแทน จังหย่อนเชือกให้เจียงเมืองลงมาแล้วตนเข้าไปอยู่แทน วันรุ่งขึ้นผู้ค้าจึงถูกฆ่าแทน เจียงเมือง

5. กล窟วงที่กราด นิทานataka ในจังหวัดเชียงใหม่ที่สามารถจัดอยู่ในประเภทนี้มี 2 เรื่องด้วยกัน คือ เรื่องไกด์หรือเป็นตายตัวตาย กล่าวถึงสามีภรรยาคู่หนึ่งที่ต่างก็ต้องการมีคู่ใหม่ จึงต้องการกำจัดคู่ของตน สามีมีอาชีพทำนาภาระยาต้องไปปลดชั่วให้ทุกวัน วันหนึ่งได้โอกาสภรรยาได้เอยาพิษใส่อาหาร ส่วนสามีก็วางแผนเครื่องมือตักลักษ์ไว้ทางที่ภรรยาจะเดินมา เมื่อภรรยาเดินเข้ามาสังจิงถูกกับตัก เสียชีวิต ส่วนสามีกินข้าวผสมยาพิษที่ภรรยาหมายให้ จึงตายตามภรรยาไป

เรื่องเจียงเมืองคำนบทา พระยาเจ้าเมืองไม่ถูกกับเจียงเมืองจึงเอาขามใส่ยาพิษ หลังจะให้เจียงเมืองตาย เจียงเมืองรู้ทัน ก่อนที่จะกินขามผสมยาพิษ เจียงเมืองล่งไว้ว่า ถ้าตายด้วยให้ช่วยจับบนนั่งบนเก้าอี้ เอาหนังสือใส่มือทำเป็นนั่งอ่าน เมื่อเจียงเมืองตายแล้วพระยาเจียงนิภัยว่าเจียงเมืองยังไม่ตาย จึงลองกินขามดู พระยาจึงตายตามเจียงเมืองไป

6. การล่อลงและการผิดประเวณี นิทานataka ที่มีแนวคิดเกี่ยวกับการล่อลงและการผิดประเวณีส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องระหว่างผู้ชายกับผู้หญิง เมีย นอกจากนี้ยังมีเรื่องระหว่างแม่ยายกับลูกชายและนายจ้างกับลูกจ้าง

6.1 เรื่องระหว่างผู้ชายกับผู้หญิง เมีย มักจะเป็นเรื่องที่ผู้ชายทำอุบัติเหตุต่างๆ เพื่อให้ได้ น้องเมีย เช่น

เรื่องน้องเมียกับปีจ้าย ผู้เชยแกล้งเดินหละเมอเข้าห้องน้องเมีย

เรื่องอยากได้น้องเมียมารำเมีย ผู้เชยแกล้งโกรธเมือมีคนกล่าวหาว่าหลงรักน้องเมีย จนน้องเมียเห็นใจ

เรื่องໄลแซ่ ผู้เชยทำอุบายนั่นของเมียข้ามแม่น้ำเพราภลัวน้ำพัดจนได้เสียกัน

เรื่องปีจ้ายกับน้องเมีย ผู้เชยทำอุบายนี้ให้เพื่อปลอมเสียงเป็นแกนดูตัว รู้น้องเมียให้ยอมหลบนอนกับผู้เชย

6.2 เรื่องระหว่างแม่ยายกับลูกชาย เช่นเรื่องนวนิทาน ลูกเชยแกล้งเดินเข้าห้องแม่ยายแล้วแก้ตัวว่าพิหามเข้ามา

6.3 เรื่องระหว่างนายจ้างกับลูกจ้าง เช่นเรื่องแม่เลี้ยงเสียที่ ขมูลอกอุบายนักแกล้งป่วยในขณะที่เดินทางเข้าเมืองกับนายจ้าง ขมูลอกนายจ้างว่าโรคนี้จะหายได้ต่อเมื่อได้หลบนอนกับนายจ้างเท่านั้น นายจ้างกลัวเสียงนาฬิกาจึงยอมให้ขมูลลับนอนด้วย

นอกจากจะเป็นเรื่องระหว่างบุคคลกลุ่มต่าง ๆ ข้างต้นแล้ว ยังมีเรื่อง ขอร้าน เป็นเรื่องของชายหนุ่มไหหมูบ้านใช้อุบายนล่อลวงจนได้เสียกับหญิงสาวไหหมูบ้านนั่น และเรื่องเจี้ยสองผัวเมีย เป็นเรื่องของหญิงม่ายที่มีความชื่อสัตย์กับสามีมาก ถูกคนของที่เจ้าเมืองจ้างมาทำอุบายจนที่สุดหญิงม่ายที่ชื่อสัตย์ยอมเป็นภารายของเจ้าเมือง

7. กลลวงโดยวิธีเบ่งกับ ได้แก่เรื่องคุณก้าวเมีย เป็นเรื่องของสามีที่มักคุยไว้อวดกับเพื่อนอยู่เสมอว่าตนเงงเก่ง มีคำน้าจเหนือภราดา แต่ในที่สุดภารายามาพบเข้าความจริงจังเปิดเผย

8. การปลอมแปลง ได้แก่เรื่องสองผัวเมียพิดกัน เป็นเรื่องของสามีภารยาพิดใจกัน เพื่อนของสามีต้องปลอมตัวเป็นเสือล้มทำอุบายให้ทึ่งสองคืนติดกันได้สำเร็จ

เรื่องไ้อักงองชี้ชี้ ไ้อักงองใช้การปลอมตัวเป็นวิญญาณของผ่อที่ตายไปแล้ว และไปหลบอยู่หลังต้นไม้ เพื่อก้าวอุบายให้แม่เสี้ยงยกทรัพย์สมบัติให้ จนไ้อักงองได้เป็นเศรษฐี

9. การกล่าวหาที่ผิด ได้แก่เรื่อง บัญญาเอาตัวรอด เจี้ยสองหนาย และเจี้ยสองหนาย ทั้งสามเรื่องเป็นเรื่องของสามีภารยาคู่หนึ่ง สามีมีเพื่อนมากและมักจะซักสวนเพื่อนให้มาอาศัยกินอยู่หลบนอนที่บ้านเมื่อภารยาจึงใช้อุบากแกล้งกล่าวหาสามีให้เพื่อนของสามีฟังว่าสามีเป็นบ้า ชอบไล่ติด เพื่อนจึงหนีกลับบ้านหมด เมื่อสามีกลับมาบ้านภารยาแกล้งบอกว่าเพื่อนของสามีมากขอชื้อลาภกำนั้นพริกในราคากลากบาทแต่ภารยาไม่ขาย สามีจึงริบลาภก็ตามเพื่อน เพื่อนก็กล่าวว่าเกิดอาการคลุ้มคลึงจะไล่ติด จึงรึ่งหนีไม่ติดชีวิตและไม่กลับมาที่บ้านนี้อีกเลย

10. ภารยาเลว นิทานลูกที่เกี่ยวกับภารยาเลว สามารถจำแนกได้เป็น 2 สักษณะ คือภารยามีรู ภารยาปากจัด

10.1 ภารยา มีชีวิตรักกัน ได้แก่ เรื่องยิ่งใหญ่ และเรื่องเล่นๆจากฝ่าย เป็นเรื่องของภารยาที่แอบไปมีชีวิตรักกับชายอื่น และต่อมากายหลังถูกสามีจับได้

10.2 ภารยาปากจัด ได้แก่ เรื่องผัวเมียป้อป้อกัน เป็นเรื่องของภารยาปากจัด ด่าสามี หุกวันจนสามีทนไม่ได้ฟังภารยาตกน้ำ แต่ก็ช่วยชี้นำ แทนที่ภารยาจะสำนึกผิดกลับตัวไปฟังฟ่อนแม่ลามี

11. หมูนาก จากข้อมูลนิทานคลาสในจังหวัดเชียงใหม่บอกจากจะมีเรื่องของคนหมูนากแล้ว ยังมีเรื่องเกี่ยวกับความพิการเกือบทุกประเทา คือตาบอด ปากแห้ง ติดอ่าง และแขนด้านขวา ดังนี้

11.1 หมูนาก ได้แก่ เรื่องคนหมูสิ่ง เรื่องครอบครัวหมูนาก และเรื่องเมียหมูสิ่ง จุดสำคัญของเรื่องอยู่ที่การมีปัญหาในการลืมสาร ทำให้เกิดความเข้าใจผิด

11.2 ตาบอด ได้แก่ เรื่องอ้ายตาบอดน้ำใส เรื่องป้าสายตาบอด เป็นเรื่องของชายตาบอดไปแต่งงานกับลูกสาวบ้านนั้นโดยไม่บอกความจริงว่าตาบอด แต่ก็ไม่สามารถปิดความลับได้ตลอด แสดงอาการมีพิรุณจนถูกจับได้และถูกไล่ออกจากบ้านไป

เรื่องตาบอดส้ายคลำจ้าง ชายตาบอด 4 คน คลำส่วนต่าง ๆ ของร่างคนละกัน กินอกกันไปต่าง ๆ นานา ร้าว ซึ่งมีลักษณะเหมือนหัวใจบ้าง เมมือนหัวบ้าง เมมือนเสาน้ำบ้าง เมมือนไม้กาบบ้าง ไม่มีโครงสร้างลักษณะของร่างได้ถูกต้อง

11.3 ปากแห้ง ได้แก่ เรื่องปากแห้ง เรื่องคนปากแห้ง เป็นเรื่องของคนปากแห้ง 2 คนมาพบกัน เมื่อได้สูดคุยกันก็มีกว่าอึกฝ่ายหนึ่งล้อเลียนแทน จะเก็บจะเข้าใจผิด

11.4 ติดอ่าง การติดอ่างในหินหมายถึงการพูดไม่ชัด ในเรื่องใจติดอ่าง เป็นเรื่องของใจติดอ่างเข้าบล๊าน้ำที่เผอิญเจ้าของบ้านพูดไม่ชัดเหมือนกัน ใจเกิดเห็นใจเปลี่ยนใจไม่ปล้น

14.5 คอพอก ได้แก่ เรื่องผียอมมือ เป็นเรื่องของหญิงชาวคนหนึ่งเป็นโรคคอพอก วันหนึ่งหญิงชาวอนหลับในไร่ ผีมาขอยอมมือโดยค่าว่า เอาคอพอกไป เมื่อตื่นขึ้นมาหญิงชาวจังหวัดจากโรคคอพอก และได้นำเรื่องนี้ไปเล่าให้เพื่อนร่วมเป็นโรคคอพอกฟัง เพื่อนของหญิงชาวอพยพหายบ้าง จึงไปนอนหลับในไร่ แต่ตัวเดิมกลับເວาหน้อที่ขอรื้นไปมาดี หญิงชาวคนหลังจึงเป็นหนักยิ่งกว่าเก่า

นอกจากนี้ยังมีเรื่องของคณพิการหกายประเกกมากอยู่ด้วยกัน ความรักอยู่ที่เหลาคนพญาสามารถแสดงปมเรื่องของตนเพื่อลับปมด้วยเกี่ยวกับความพิการของตน ได้แก่ เรื่องสามสหาย และเรื่องแขนกือด ตาบอด หมูสิ่ง เป็นเรื่องของชาย 3 คน คนหนึ่งตาบอด คนที่สองหมูนาก คนที่สามแขนด้านขวา ตาบอดกว่าหนึ่งห้ามองเห็น ชายหมูนากบอกว่าตัวได้ยินเสียง ชายแขนด้านขวาบอกว่าต้นลมารถใช้แขนจับสิ่งของได้ เป็นต้น

12. นักบวช นิทานตลกที่เป็นเรื่องของนักบวช สามารถจำแนกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ เรื่องของพิศลีกใหม่ และเรื่องของพระ

12.1 เรื่องของศิลป์ใหม่ นิทานหลอกที่เกี่ยวกับศิลป์ใหม่มักเป็นเรื่องที่แสดงถึงความชื้อ ความไม่ประสาทเกี่ยวกับเรื่องทางโลก เนื่องจากภาษาเป็นเวลาหนา เช่น

“เรื่องหนานสิกให้มือยากได้ลูก เป็นเรื่องของกิจที่เพ่งสิกได้ไม่นานและอยากมีลูกดูก้าวบ้าแหลกกว่าให้ปัลสาวะใส่กระบอกไม้ ถ้าอยากได้ลูกตัวใดก็ปัลสาวะลงในกระบอกใหญ่ หรือถ้าอย่างได้ลูกตัวเล็กก็ปัลสาวะลงในกระบอกไม้ล้ำเล็ก กิจคนี้ก็หลง เรื่องภินติตาม

เรื่องอุบัติภัยคน เป็นเรื่องของทีดสิกใหม่ไปเกี้ยวพาราสิทธิ์ถึงสา แต่เนื่องจาก
ผู้ไม่เป็นจังกอกผู้หูกิงค่า

12.2 เรื่องของพระ นิทานพลกที่เกี่ยวกับพระ สามารถจำแนกตามพฤติกรรมที่แสดง
ออกได้ 3 ประเภท คือ

12.2.1 เห็นแก่กัน ได้แก่เรื่องศักดิ์สิทธิ์ เนื้อเรื่องดำเนินมาในวัด เรื่องวัตถุแม่ตีน และเรื่องศักดิ์สิทธิ์ความเชื่อ เป็นเรื่องของเจ้าอาวาสวัดที่มีเจ้าวัดชุดจังหวัดไปกิน แต่เมื่อเด็กวัดบอกเป็น ภัยของว่าจะถูกมาตราประชามติ เจ้าอาวาสวัดจึงชี้แจงว่าทางหลังวัดก็ยังมีจังหวัดอีกด้วย

ເຮືອງຄນ້າຈີ້ເໜີຍາ ເຮືອງຫລວງປູ້ຈີ້ ຫລວງພ່ອອງຄໍທີ່ມີປຸລູກພັກສານຄຽວ
ໄວ້ໃນວັດ ໄກຣມາຂອກກີ່ໄມ້ໃຫ້ ຕ່ອມາມີໂຢມ 2 ດົນ ດັນທີ່ມາຂອມະເຫຼືອເຕີມໄປກໍາລານໜຸ່ມ ດັນທີ່ມີຂອ້ໄປກໍາລານ
ວ້າ ແລະນອກວ່າຈະນິມນັດໄປສັນທຶນ ພລວງພ່ອຈີ້ອິນຸງກາຕ ເມື່ອທີ່ສອງກໍາລານເສົ່າງຕ່າງກົນນິມນັດໜລວງພ່ອ^{ໄປ} ເກີດກາຮຸດລາກຫລວງພ່ອເພົ່າງຕ່າງກົນທີ່ຕ້ອງກາຈະໃຫ້ໄປບ້ານຂອງຕ່ານ ຈະເກືອບຈະມີເຮືອງມີມາກັນ ໃນທີ່ສຸດ
ຫລວງພ່ອກີ່ໄມ້ໄດ້ໄປສັນທຶນໄຄຣະລຍ

เรื่องบ่าฝึกนาเจ้า พระไปบิษพยาดเห็นบ้านหนึ่งช่าว่าไก่ก็อยากจะฉัน
คิดว่าชาภลับจึงจะแวยมารับบท รอให้เจ้าของบ้านกำไกว่าเสร์จ ต่อมามีอพระองค์นี้แวยมารับบท
แทนที่เจ้าของบ้านจะตักขยาตราด้วยไก่ กลับเอาฝึกทองมาใส่บทแทน พระจังอุตสัน្សไก่

12.2.2 չອຍເວັບນະ ໄດ້ແກ່ເຮືອງທຸເຈົ້າຢ່າງເວຍ ເຮືອງຂະໂຍມສຸຍທຸເຈົ້າ ເປັນ
ເຮືອງຂອງລູກຄືໝໍ 2 ດັກຕ່າງກີ່ຄຸຍກັນໃນຮຍ່ວງເຕີນທາມພරັກລັບວັດວ່າ ພລວງຝຶກອອກດັກຕ່າງກີ່ເຕີນເຮົວກວ່າ
ອີກຝ່າຍໜຶ່ງ ເມື່ອພຣະໄດ້ຍືນດັງນີ້ຕ່າງກີ່ພໍາຍາມເຕີນແໜ່ງກລັບວັດໃຫ້ເຮົວທີ່ສຸດເພື່ອຈະໄດ້ເປັນຜົນນະ

12.2.3 ไม่ทันคน เป็นเครื่องของพระที่โคนหลอก และผู้หลอกมักเป็นลูกศิษย์วัดหรือเมฆ ได้แก่ เชื่องอ้ายกต้าบ้าค่าตุ้งเจ้า พระสังไห้ลูกศิษย์วัดปลูกแต่เข้าเพื่อไปบิณฑบาต ดินนี้ลูกศิษย์นักลั่งเอากะเทียนไขไปปักไว้ที่ยอดศาลา และเข้าไปปลูกพระ พระคิดว่ากะเทียนไขเป็นความประกายพุกชั้นนั่นหมายถึงเวลาเข้ามีด จึงออกไปบิณฑบาต ก่อนไปได้สังไว้ว่าถ้าไครมาเดชะประทั่มเปิดเด็ขาด

เมื่อพระ เดินออกไปสักครู่ก็รู้ว่าถูกหลอกจึงกลับวัด แต่ก็เข้ากุฎีไม่ได้เนื่องจากลูกศิษย์รักบูรณะตามคำสั่งอย่างเคร่งครัดไม่ยอมเปิดประตู

เรื่องตุ้นเจ้าป่าแหหลวก เรื่องกษัตรีป่าค่าตุ้น เรื่องเชียงเมียงค่าพญา เป็นเรื่องของพระกับເຜົ່າເດືອນກາງໄປຫຼືວິເກລີອ ชาກລັບແຮມຄຸງເກລີອເດືອນພຣະທຶນໝຶກລັບວັດ ແຕ່ເມືອນແກສັ່ງກໍາອຸບາຍຫລອກຈຳພຣະຫ້ອງລົງຈາກລັງນ້າມານັກເກລີອ ສ່ວນເພົ່າໄດ້ໜ້າແກນ

ເຮືອງຄຸນຫຼຸດເປັນຄຸນຫຼຸນວັກ ເປັນເຮືອງຂອງພຣະແລະຫວ່ານ້າທີ່ຈະນິມນີ້ ພຣະອົງນີ້ໄປຮັນນາທຣ ຕ່າງກູ້ກຸກເຄີດຫລອກວ່າວິກຝາຍໝຶ່ງຫຼຸດື່ງ ເມື່ອຫວ່ານ້າມາຄົງວັດກີ່ງສອງຝ່າຍຕ່າງ ທະໂກນຄຸຍກັນເສີຍງໍ່ນຸ້ງກົງເພຣະນີກວ່າວິກຝາຍຫຼຸດື່ງ

ນອກຈາກນີ້ຍັງມີເຮືອງຕຸ້ນເຈົກບັນພຣະນ້ອຍ ເຮືອງຕຸ້ນເຈົ້າຫຼູບເບາ ເຮືອງຫຼື້ເຫັນ ກັບຕຸ້ນເຈົ້າ ແລະເຮືອງຫຼົດ ເປັນເຮືອງທີ່ພຣະຖຸຫລອກເພຣະໄນ້ຮູ້ເກົ່າກັນຄຸນ

13. ກາຣມເທິ່ງແລກກາຣມນີ້ ເນື້ອເຮືອງສ່ານໃຫຍ່ຈະເປັນເຮືອງເກີຍກັບສ້ວົງ ໂດຍທີ່ເຈົ້າຂອງສ້ວົງ ຕ່າງໄວ້ວັດຄືງຄວາມວິເຄຂົພດຕາຮອງສ້ວົງເລື້ອຍໝອງທຸນ ເຊັ່ນເຮືອງຄວາຍ ເຈົ້າຂອງຄວາຍຄຸຍວ່າຄວາຍຂອງທຸນ ຕົວໃຫຍ່ນາກທີ່ວ່າຮ່ວາງເຫຼົ່າ 2 ຂ້າງຂອງຄວາຍຕົວນີ້ ນກເວີ້ຍ້ອງຕ້ອງໃຫ້ເວລາຍືນດີ້ງ 3 ເຕືອນ

ນອກຈາກນີ້ຍັງມີເຮືອງໄກ້ຂັ້ນເຫື້ອນ ເຮືອງນັກເຫຼາ ເປັນເຮືອງໄກ້ແລະນັກເຫຼາທີ່ສາມາດຮັບເວົ້າ ເວົ້າໄດ້ໄຟເຮົາຈະເກີນຄວາມຈົງ

ນິການທຸລກທີ່ເກີຍກັບກາຣມເທິ່ງແລກກາຣມນີ້ ນອກຈາກຈະເປັນເຮືອງສ້ວົງດັ່ງທີ່ກ່າວມາ ແລ້ວ ຍັງມີເຮືອງຂອງຄົ້ນເຫື້ອມຄຸຍໄວ້ວັດ ໄດ້ແກ່ ເຮືອງລຸ່ງໜ່ວຍແວ່ລາວເປັນເຮືອງລຸ່ງໜ່ວຍທີ່ຄຸຍໄວ້ວັດ ວ່າ ໄນວ່າຕະຫະໄປນ້າແສວຄນໃຫນ ແລະ ໄນວ່າຈະເປັນເວລາຄົກຕິ່ນເນີຍໄດ້ ເນີຍແຕ່ກູງລາວໄດ້ຍິແສືຢັງຈິຍ ຂອງລຸ່ງໜ່ວຍ ກົຈະລຸ່ກຫົ່ມມາເປົົາໄຟອກມາຕ້ອນຮັບລຸ່ງໜ່ວຍທຸກໆນ້ຳ

ເຮືອງເຈື້ອລຸ່ງໃໝ່ ເປັນເຮືອງລຸ່ງໃໝ່ທີ່ເລົ່າວ່າຕະໄດ້ເດີນກາງໄປຄືງເມືອງຄຸນແຄຣະ ເມື່ອ ມົກປລວກ ແລະ ເມື່ອງຜົ່ງ ໄດ້ເຫັນສິ່ງມັກຈົຈරຍ໌ມາກາມຍາ

ນອກຈາກນີ້ຍັງມີເຮືອງທີ່ເກີຍກັນວ່າຖືກ໌ມີອານຸກາພິເສດ ເຊັ່ນເຮືອງປິນເກີຍວ່າ ເປັນເຮືອງຂອງປິນກະບອກທີ່ ກະສຸນທີ່ຍິ່ງອົກໄປສາມາດກີ່ຈະວິ່ງລັດເລື້ອງຈົນກວ່າຈະຍື່ງຄຸງສ້ວົງຕົວໄຕ້ວ່ານີ້ຕາຍ

ກາຣແບ່ງນິການທຸລກຄາມແນວດີຕາງເຮືອງທຸນທີ່ ສທິທ ຂອມລັນ ໄດ້ຈຳແນກປະເທດໄວ້ນີ້ ຈາກຫຼຸມລົງນິການທຸລກໃນຈັງຫວັດເຫື່ອງໃໝ່ທີ່ກ່ຽວນຽມໄດ້ ສາມາດຈັດປະເທດໄດ້ 13 ປະເທດ ສ່ວນແນວດີຕົກອີກ 3 ປະເທດຕົກ ກາຣຕ່ອງຮອງແນນບກລວງ ກາຣລັກໃມຍແລກກາຮລອກຕົ້ມ ແລະ ຄວາມເກີຍຈົກຮ້ານ ໄນມີຫຼວຍຢ່າງ ນິການທີ່ສາມາດຈັດເຂົາຕາມແນວດີກົງ 3 ປະເທດນີ້ໄດ້ ກົງນີ້ມີໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າ ນິການທຸລກຂອງຈັງຫວັດເຫື່ອງໃໝ່ຈະໄມ້ມີເຮືອງທີ່ມີແນວດີຕົກລ່າວ ແຕ່ອາຈເປັນເພຣະຈຳນວນພື້ນທີ່ໃນຊັງໜັກເຫັນໃໝ່ກວາງຂວາງ

ผู้วิจัยไม่สามารถที่จะเสาะหาวิทยากรได้อย่างทั่วถึง อีกทั้งการเก็บข้อมูลนิทานทดลองในครั้งนี้เป็นการสุ่มไปในบางพื้นที่ของอำเภอต่าง ๆ ในจังหวัดเชียงใหม่ จึงอาจจะเป็นสาเหตุที่ทำให้ขาดข้อมูลนิทานที่มีแนวคิด ดังกล่าวไป

อนึ่ง ในจำนวนข้อมูลนิทานที่เก็บรวบรวมได้ พบว่ามีนิทานอีกประเภทหนึ่งซึ่งมีแนวคิดนอกเหนือไปจากแนวคิดในนิทานทดลอง 16 ประเพก ของล็อก ชอมลัน คือ นิทานทดลองที่มีแนวคิดเกี่ยวกับความเข้าใจผิด ซึ่งสามารถจำแนกได้เป็น 3 ประเพกอยู่ ๆ ดังนี้คือ ความเข้าใจผิดเนื่องจากการใช้ภาษา ความเข้าใจผิดเนื่องจากการฟังอ่าย่างไม่ถูกต้อง และความเข้าใจผิดเนื่องจากการกระทำ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ความเข้าใจผิดเนื่องจากการใช้ภาษา เป็นความเข้าใจผิดอันมีสาเหตุมาจากการใช้ภาษาเป็นสื่อไม่เข้าใจกันระหว่างตัวละคร เป็นที่น่าสังเกตว่าความเข้าใจผิดเพราะการสื่อภาษาไม่เข้าใจกันนั้น มักจะเป็นเรื่องของคนต่างถิ่นหรือต่างเผ่ากัน เช่นเรื่องระหว่างคนกรุงเทพกับคนเชียงใหม่ คนถ้าปางกับคนเชียงใหม่ หรือชุมกับคนเชียงใหม่ เป็นต้น นิทานทดลองที่แนวคิดเกี่ยวกับการเข้าใจผิดเนื่องจากการใช้ภาษา ได้แก่ เรื่องอิง คนลำปางเรียกว่า “ เค่า ชา ” เชียงใหม่คิดว่าเป็น “ ข้าว ” เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีเรื่องกว้างกิ เรื่องน้ำพริกดิงน้ำพริกอ่า เรื่องคนไทยใต้บ่อค้ำเมืองเนื้อ เรื่องความไม่เข้าใจภาษา และเรื่องชุมกับไถ

2. ความเข้าใจผิดอันเนื่องมาจากการฟังไม่ถูกต้อง เช่นเรื่องชี้เหล้า ชายที่เหล้าคนหนึ่งได้ยินเสียงพระเทศน์ว่า “ คนผู้ใดกินเหล้าก็ต้องปูดี ผุดปักก็ต้องลับ ” ไม่ทันฟังจบก็รีบกลับบ้าน นานยกภรรยาว่าพะนวยอกว่าคนกินเหล้าต้องเป็นต้น นอกจากนี้ยังมีเรื่องบังเอิญจักนักลงโทษ เป็นเรื่องของนักลงโทษที่เข้าใจผิดคิดว่าจะมีคามาทำร้ายตนทั้ง ๆ ที่เรื่องที่นุดไม่ได้เกี่ยวกับเรื่องการทำร้ายร่างกายแต่อย่างใด

3. ความเข้าใจผิดอันเนื่องมาจากการกระทำ ได้แก่ เรื่องละอ่อนรึลัก เป็นเรื่องของเด็ก 2 คน เข้าไปขโมยแตงโมในไร่ เมื่อได้แตงโมมาแล้วก็ด้อย ๆ ย่องกันออกจากระยะห่างกันแผลควร เด็กคนหลังได้นำขึ้นมาหัวของเจ้าของไว้ร้าวตาม เด็กคนแรกหันกลับไปเห็นหัวแตกพลุบ ๆ โผล่ ๆ คิดว่าเป็นเจ้าของไร่ก็รีบวิ่งหนี เด็กอีกคนหนึ่งก็คิดว่าเพื่อนเห็นเจ้าของไร่ก็รีบวิ่งไล่กวดไปติด ๆ จนทันกันจึงรู้ความจริง นอกจากนี้ยังมีเรื่อง เจี้ยสองสหาย เรื่องอุ้ยดิงอุ้ยอ่า และเรื่องสามสหาย เป็นเรื่องความเข้าใจผิดอันเนื่องมาจากการกระทำ และก่อให้เกิดความเดือดร้อนในที่สุด

นอกจากนิทานทดลองจะมีแนวคิดต่าง ๆ ดังที่ได้กล่าวมาข้างต้นแล้ว ยังมีนิทานอีกประเภทหนึ่ง ซึ่งสามารถจัดอยู่ในประเภทของนิทานทดลองได้อีก คือนิทานทดลองแบบใบ淳

นิทานทดลองหายน์ คือนิทานทดลองที่มีการกล่าวถึงอวัยวะเพศของหญิงและชาย และกล่าวถึง การมีเพศสัมพันธ์อย่างเปิดเผย ซึ่งสามารถจัดเป็นประเภทอยู่ได้ 5 ประเภทดังนี้

1. เรื่องเกี่ยวกับความเข้าใจผิด ได้แก่ เรื่องผัวเมียกัน เป็นเรื่องของสามีที่เข้าใจผิดคิดว่า กันของภรรยาต้องแก้ม ห้อมไปแล้วมีกลิ่นเหม็น

เรื่องคละ เรื่อง ภรรยาเห็นอวัยวะเพศของสามีขณะที่สามีกำลังนั่งเหลาน้ำ แล้วรำพึง ว่า ไม่แหลมทำไม้แหงเข้า สามีคิดว่ากำลังผูกถุงไม้ที่กำลังเหลาอยู่กับภรรยาว่า ไม่แหลมจะแหง ตรงไหนก็เข้า

นอกจากนี้ยังมีเรื่องแพลงเก่าสู่ เรื่องลงลักษณะอวัยวะเพศชายเป็นคุกหรือว่าเป็นเอ็น เรื่อง เด็กผึ้ง เรื่องเพาข้ามหลาม เรื่องหลามออก และเรื่องหมอดูยาจิก

2. เรื่องเกี่ยวกับสามีภรรยา ได้แก่ เรื่องขาไม่ปลายมัน เป็นเรื่องของสามีภรรยาที่ แต่งงานกันใหม่ ๆ ทึ้งสองนั่งหัวเราะเมื่อนึกถึงคืนวันส่งตัว

3. เรื่องเกี่ยวกับแม่ยาลูกเชย ได้แก่ เรื่องแก้นะ เรื่องคนบางมูลนาก เรื่องเชยใหม่ เป็นเรื่องของลูกเชยที่ได้เสียกันแม่ยา

นอกจากนี้ยังมีเรื่องเกรงใจแม่เมีย และเรื่องแม่เมียกับลูกจาย เป็นเรื่องที่ลูกเชยอยากร อนกับภรรยา แต่แม่ยาไม่ดังหวะ

4. เรื่องเกี่ยวกับผู้ชายลูกเชย จะเป็นไปในลักษณะที่ผู้ชายตามคนหันลูกเนยร่วมมือกันนอกใจคุ ของตนไปมีความสัมพันธ์กับหญิงอื่นในลักษณะถ้อยคำถ้อยอาถรรค์กัน เช่น เรื่องป้อเมียกับลูกจาย เรื่องปี้จาย ไคได้น้องเมีย และเรื่องอิป้อหลั่นละก่า

5. เรื่องเกี่ยวกับบิกิโน่ พระ แอลชี

5.1 เรื่องของบิกิโน่ใหม่ มักจะเป็นเรื่องของคนที่ใช้พรมนานาเมืองสกินแอลว่าไม่รู้จัก วิธีการมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงหรือไม่รู้จักอวัยวะเพศหญิง ทำให้กล้ายเป็นเรื่องทดลองชนิดนี้ ได้แก่ เรื่องบีหนาน เมียนรีบุ๊ เรื่องแพลงเก่าสู่ เรื่องติกโคลใจ เรื่องเกียร์รถ และเรื่องแหงคนตาย

5.2 เรื่องของพระ จะเป็นเรื่องของพระที่ประพฤติผิดประเวณ และเป็นเรื่องที่พระไม่ ปราศกับเรื่องทางโลก ได้แก่

เรื่องตุ้เจ้ากับแม่ออก เป็นเรื่องของพระที่มีความสัมพันธ์กับภรรยาผู้อื่นและถูกจับได้

เรื่องชิงต้าแห่งเจ้าอาวาส เป็นเรื่องของการทดสอบผู้ที่สมควรจะเป็นเจ้าอาวาส โดยการนำผู้หญิงเปลือยมาขยับต่อหน้า พระองค์โคลาสามารถสบสัมพันธ์ได้ที่สุดยังคงคืนสมควรได้เป็นเจ้า อาวาส

เรื่องเรื่องของศิริเจ้า เว็บเรื่องของพระที่เพิ่มนั้นเด็กวัด โดยเด็กวัดตั้งปัญหาว่า อวัยวะเนคของผู้หญิงอยู่ท่าทางซ้างหน้าหรือซ้างหลัง

5.3 เรื่องของแม่ชี ได้แก่เรื่องเกียนมีฤทธิ์ แม่ชีไม่สบายจึงให้เด็กวัดนำปัสสาวะไปตรวจ แต่เด็กทำปัสสาวะหก จึงได้ไปเอื้อของแม่วัวที่กำลังตั้งท้องมาแทน ผลการตรวจพบว่าตั้งท้อง เมื่อแม่ชีรู้เรื่องเร้าจึงอุทานว่า เกียนมีฤทธิ์